

ესარგებლობა შემთხვევით და ბა-
რე დავსახელებს ყველას, რაც რამ
მე პატარა წიგნი ვასასწორებლად
მიმართა: ყდაზე გვიხედავდა, რომ
ეს პირველი წიგნი „დღე-ღამის“
**ყველა სარწმუნოების ქართველ-
თათვის არის შედგენილი.** მაშა-
სადამე უნდა ვიგულისხმოთ ქარ-
თველი მაშადაინები და ქართველი
ებრაელები: მე 16 გვ. კი დახა-
ტულია ღარი და მისი რამდენ-
ჯერმე დასახელება არის. შორს
მხედველობის პოლიტიკა მოითხოვს,
რომ უფრო სათუთა მოვეძიო ჩვე-
ნი თანამემამულე ძმების რწმენას, მათს
რელიგიურ მეტად ნაზს და წინადა-
გრძობას, ჩვენ ჯერ ბევრი შრომა
გვჭირია, იქნება ნახევარ საუკუნის
მედეგა მა შრომა ვერც კი იკმაროს,
ვიღე მაშადაის მორწმუნე ქართ-
ველის დაჯერება, რომ იგი სისხლით,
მთელის თავის არსებით ნამდვილი
ქართველია, ხოლო რჯულის არაე-
თარი მნიშვნელობა არა აქვს ჩვენს
თვალში.

მაინცა და მაინც რა უტყველ სა-
მკაულს შეადგენს ღარი? განა არ
შეიძლება დაიხატოს მავალითად
ღამურა (ასაღ შესაწავლად), ღუ-
ხა, ღამურა, ღამურა და სხვა, მე
უფრო შორს წავალ—მე ამოვლი-
დი ნახატებს: **ჯვარს** და **ეკლესიას**.
უამთოდ ქრისტიან ბავშვებს საქმე
არ წაუხდებათ და არა ქრისტიან
ქართველების გულს კი მოვიგებ-
დით. თორემ ამა წარმოადგინეთ, რა
უხერხულად უნდა გრძობდეს თავის
მასწავლებელი, რომელსაც არა
ქრისტიანი ქართველები ჰყავს მო-
წაფეთ?...
წვრილიანებს რომ გამოუდგეთ და
ეს პაწია წიგნი წინდათ რომ გავც-
რილოდ, საჭიროდ მიგვჩანია შეი-
ცვალოს: 1) სიტყვა **ბურტული**
უფრო კეთილ ხმოვანზე **ბუმბული**
(რ. გვ. 38 „ქათამი შემოსილია
ბურტული“), ყველა ე.ი, ვინც კი
ენდა განათლებასწავლებამ, ცდილო-
ბს ლაპარაკიანდ ეს **საყრდენი** სი-
ტყვეები განდევნოს თავის ლექსიკო-
ნიდან და ჩვენ კი არ ვიცი რა
გვიგებრება. ამა და საჭიროება მოი-
თხოვდა ამ შემთხვევაში ბუმბულის
მავალითად ბურტული ხმოვანდ.

2) გრძობად აღწერას, რომ ბატს
და იხეს **ვანდერი ფეხების ფრჩხი-
ლები ვაერთიანებული აქვსთ კა-
ნითა** (გვ. 38) უკეთესია ვინაირად
ტერმინი **ბანდი**, აქედან—**ფეხბან-
დული ფრინველი**.
4) გაუყოფელ (გაუბოგელ სჯო-
ბს) ჩლიქს ქართულად **ქაჩიჩი**
ჰქვიან. აქ და რუსებს არა აქვსთ
ჩვენი რა ბრალია, ამ გვარად **ქა-
ჩიანი ცხოველები** (однозначныя
животныя) და **ჩლიქიანი ცხოვე-
ლები** (двукопытныя животныя) და
სხვა.
4) ხალხს რუსიკობად მიმართა
შემდეგი წინადადება, რომელიც წი-
გნაკე ყდაზე აწერია: „ამ ანბანს რომ
გათავებენ, მოსწავლენი **გადავლენ**
(ხაზი ჩვენია) „დღე-ღამის“ საკით-
ხავ წიგნზე?...
თუ ვინმე დაგვიბოძლა, სხვა წიგ-
ნებზე სხვა დროს ვიტყვი.

ჯავახელი.

**პატარა ფიქსიონი
ხალხს დათრიადნ**
ბაბა ჩემო!

შენც გაიგონებდი—გუშინწინ ხმა
გავარდა:
ორი დიდი კაცი ერთმანეთს მო-
კვლას უბრებენ, თავის ვაწირ-
ვის აპირებენ!
გასწირეს კიდევ!
ორი დიდი კაცი ოცდახუთი ფე-
ხის ბიჯზე გაჩერეს ზურგ-შეკვე-
სროლით!
მორტილდნ, ესროლეს და გა-
დარჩენი;
ყოველივე ანგარიში ვაწიწინდა!
თვით იინიც ვაწიწინდნ, განსა
პეტაკდნ, გასაღსდნ... უმწიკვე-
ლონი არიან.
და იმდენად აღიტაცენ, რა იგ-
ანეს ყოველივე ეგ ცვილილება,
ხნით, პატრონებით, კაცთ კაცო-

მათ გარდაქმნა, რომ გულში აუჩუ-
ყდათ და ამბორ უყვეს ერთმანეთს.
იმა დიდიან აწ და მარადის სეფა
გაჩაღებულ იქნების ხან ერთისას,
ხან მეორისას.
სეფე სიტყვებსა, ხობა-შესხმასა
დასარულ არ მიეცემის.
ისინი უცოდველ არიან...
როდის, ნეტა როდის დასრულ-
დება იგი დიდი ტაპარი მეცნიერე-
ბისა?

ფული არ არის... მუშაობა დუ-
ნეთ მიდის.
ისინი უცოდველ არიან.
ოცდახუთ ფეხის ნაბიჯზე გაუდ-
გენ ერთმანეთს... დამაჩნების ყრუ
ხმას გაჰყვა თან მათი ცოდა-უცოდ
ველობის ანგარიშები... უკადრისა
ჰკადრეს, ერთმანეთს სიტყვით, კი-
ნაოდ მოქმედებოდაც, ხოლო რაკი
ოცდახუთ ფეხის ნაბიჯზე გაუჩერ-
დენ ერთმანეთს და ესროლეს—გა-
იწმინდნ...

ოა, ეს სადილები, ეს ქვიფები,
ზურნა, მუსკა!
რამდენი სიფლიდე, პირმოთნიე-
ბა, ზნე-დაცემულობა აქ.
გუშინ არ იყო კრებებზე ლამის
ტყვიე ვაძრეთ... ბრალდება... ზი-
ლი... უფარვისობა... ქვეყნის და-
ლატა...

დღეს თუ ვინმეა, ვინმე კია, ისიც
არის ქვეყნის ამწმენელი დამწე-
ნებელი, ჰეტაკი მოღვაწე, უმწიკ-
ველო, ამბორსაც უყოფ, არა იუდა-
სებურს, არა, გულით, სულით,
გრძობით ამბორს.

ვიღრე ხელო, ბატონებო! ეი,
ვინა ხარ პატრონი...
არა მრწამს სიბრძნე გლახაკთა
მეთქი...
ი თავითვე ამის ვეჩინებოლი
ჩემიანებს, ვ-ფრთხილებდი:
—ცქვითე ყურნი, აღმოცერად
ნუ უყრებთ საქმესა თქო. ნაკლე-
ბი ნრობა...

განა, რომ მართალი ვყოფილიყარ?
წახმადარს საქმესა რას არგებს მა-
სუკან თითზე კენანი—ბრძანა და-
ვითა.

ხელ.

ხალხის შეასწავლად.

მას შემდეგ, რაც ქართულს მწერ-
ლობას თვალყურს ვადევნებ, თითქმის
განუწყობელია გაისმის ჩვენს ყურსა-
გახეობებში ერთი და იგივე მოწოდება:
დაეუფრეთ სხალხს ნაწარმოების შე-
კრებს, ჩასწერეთ, —უასაც შემთხვე-
ვაქვით, —არაკები, აქვებო, აქვებ-
დები, გათვინები, დაეუფრეთ სხა-
ხის ზნე წყევლებებს, სამართალს,
შინაურს მოწესრიგებს, აჯახის გამ-
ბეობას. განსვენებულა პეტრე უმიკა-
შილი, პეტრე რაფიელ ერისთავი,
აღია ჭავჭავაძე წინამორბედი იუვენ-
საქის შემოქმედი, გიორგი გენაძის მწიგ-
ნის და აბეჭდვის საქმეში. მათ ში
ყვენს თვალყურს მისაყვანი ცნობილი
მწერლები: აკაკი, ვაჟა-ფშაველა, ნიკო-
ლა და დავით ხიზანაშვილები, თ. რაზ-
კაშვილი, თაყაიშვილი სვანი და სხვანი.
ამ ბოლო დროს ხმა ადამიდაც კვლავ
ანავე საგანზე ი. კარგაქეთაძის და
მეგობრთა ჩვენს სტუდენტობას სხალ-
ხელს მოგზაურობით ასარგებლან
საერო წარმოების შესაგებად. ამ ში-
წოდების გამომწვევად ადგილობრივ
მოსკოვში ანსწავლამა ადგილობრივ
უნივერსიტეტის მფარველობის ქვეშ
ქართული კვლევების მფარველად წრემ
განსწავლას დაწავლოს თავის წევრებს
თავისუფალი დრო საქართველოში მო-
სმარანს ზეპირ-სიტყუაობის მასაღის
შეკრებას, ხალხს ეგონებოდაც გა-
სწავლად, ჩვეულებრივ უფლებას
გამოსწავლად. ამ ფაქტმა მრავალმხის
შესწავლებლად, რასაკვირვებლად, სს.
ჭიროს რამე სხალხმდგენელო, რამ-
დის მიხედვით შესაძლო გახდეს ნაყო-
ფიერი და სისტემატურად მუშაობა.
ამ მოსწავლეთ წრემ დამაყვან მიე-
მართა ჩვენს სხალხადგების ორგანიზ-
მისთვის მხრელო შეგება მრავალმხის
გამოცემის, მორე ზნეობრივ და მატე-
რიალურს დახმარებას. მრავალმხის
შეკრებას და დაბეჭდვად იყო
ავაჯის შეგებას, **კრებულში**. აგი
შეგებად იქმნა ჩემი წინადადებით
და რედაქციით მოსკოვად სტუდენ-
ტების დახმარებით და ნაწილ-ნაწილად

ჭ ი ა
* * *
ალარ ვინაობ, ჰოი ღებოთ,
რაც მომესო, რაც წამებოთ,
შოლოდ დღესვე
მსურს ჩემი სვე
ცის წილისა შეუერთო,
რომ უკალოდ არ ჩაკედს ხმა.

* * *
მაგრამ ჰიას, ჰიას მკოცავს,
გაუხარელს, მხალს, საცოდავს
ვინ მოუჩრჩენს
სულის მწვევ სენს,
ვინ სცემს ნუგეშს, ვინ დალოცავს?
დასქნა გული, გახმა... გახმა.
ი. გარეშავილი.

იბეჭდებოდა კრებულში 1899 წ. №№ 7, 8, 9 და 11 და 1890 წ. № 2.

თავდახრეუდად სწავრად დაგანახეთ
მრავალმხის ცაქვე წინად გამოცემა,
რათა უფლებათა ხელმისაწვდომი გა-
ხადოთ. ამიტომ ვთხოვთ ჩვენს გამო-
ცემებს დაგეგმარების და ეს მრავ-
ალმხის დაგეგმარების უსაყვადლად დას-
რავებულად. ამ მრავალმხის დაგეგმარე-
ბებს სიფლის მასწავლებლები, მწველ-
ები და სურთად ეთნოგრაფიის მსაფ-
რეხი და მამებელონი.

მრავალმხის გარდა ჩვენს ხალხის
შეისწავლელს ესწავრება ზნეობრივი
დახმარება ადგილობრივი მწველებ-
ებისგან, რომელთაც ზედა უნდა შეუ-
ყონ და გაუადვილოდ მოგზაურობა და
მასაღის შეგება. თავდათავი სხალხი
მისთვის მისაწვდომად, რა აქმა უნდა,
მეტრეალოდ სსუაქვება. ფულით
დახმარება თით-ორად მრავალ-
ადგილებზე; მაგრამ სსუაქვება არ არის
საქმის დასაწვდომად და გასაძლად.
ფინანსის გასაძლად უნდა ამ უფლებ-
დასაწვდომად წინასწარად გამო-
დგინდეს წარმომადგენლები და იმედა ხე-
ნის სასაგადება არ დაიშვრებს თავისი
წვდილს დიდებულ საქმის წინამარ-
თავად. თუ შეიკრება ცოტადანდ სს-
მარისი თანხა, მომავალი წლიდან შეუ-
დგებოთ სისტემატურად შესწავლას
რავალდ ხალხის ზეპირ-სიტყუაობის
აგრეთვე მისი ეგონებოდა და ორ-
ადგილოდ მრავალმხისადას. თანდათან

საქმეს გაუფრთხილებთ და გარდა ად-
ნაშნული მხარების შესწავლისა, შეუ-
დგებოთ გრამოფონით ხალხური მუსი-
კალური ნაწარმოების შეგებასაც. გან-
ზახული საქმის კეთადად დაგვირგვი-
ნება დამოკიდებული იქნება ჩვენი სხალ-
ხადგების თანაგრძობაზე და მონაწი-
ლეობაზე.

ა. ხანაშავილი.

**ნაირილი ხარკოვის
სათვისტომოს გაყო**

სრულიად უპურადღებოდა ცტო-
ვებ ბ. შხ-ლის იმ წერილებს, რომ-
ლებსაც რეკლამური ხასიათი აქვს,
ვინაიდან იქვე მაქვს, რომ ერთხე-
ლოც იქნება გონს მოვა და მოიშ-
ლის ანაიარად წერას. ესლა კი გა-
დადვიდარ მის მიერ ჩგ. ვაზეთი“
მე 61 და 62 №№-ში მოთავსებულ
წერილებზე. იგი არჩევს ხარკოვის
სათვისტომოს გამგეობის წერაღს,
რომელიც მოთავსებული იყო ჩგ
გვ. მე-458-ში, სადაც, სხვათა შორის,
მოხსენებულია შემდეგი: „გამგეობა
საქიროდ სთელის ვაანოს საზო-
გადოებას საქმის ნამდვილი ვითა-
რება“ და სხ; ამ ალაგს ძალიან
აუღელვებია ბ. შხ-ლი. თუ რო-
გორ ახარულა ეს მოვალეობა გამ-
გეობამ, როგორ ობიექტურად
გამოგვცა ფაქტი, ნათლად სხალს
წერილიდან; მკითხველს
დღელად შეუძლიან დარწმუნდეს რო-
გორც ამაში, ისე იმაში, რომ იმ
წერილში არავითარი ალაგ არა
აქვს „კონკლობას“, —მით უმეტეს
დარწმუნდება, თუ დროს არ დაი-
შურებს და წერილებს ერთმანეთს
შეადარებს. ამაში ვერ რწმუნდება
მხოლოდ ბ. შხ-ლი, გვირდება
ფაქტის ობიექტურად“ გამოცე-
მას, გამგეობისგან ნიღაბის ახლას,
მაგრამ... მაგრამ სჯობს კვალ და
კვალ გავეყეთ ბ-ნ შხ-ლს. იგი
დაპირებისამებრ დიდის რიხით იწ-
ე. წერილი აბ. გნის“ მრავალმხის
არ გამოცემა: ამ საკითხზე გამაძმ მრავ-
ლობა...

იყენენ მოწვეული და თქვენ კი არ
ინებთ მოსვლა ამ კერძო კრებაზე,
სადაც იყო ეს კომისია ამორჩეული
რაც ნათქვამია გამოვარის წერილში
ჩგ. გვ. 4 მე-58 № და ეს კრება
კერძო და არა სათვისტომოს კა-
ნონიერი კრება, როგორც თქვენ
ამას დაქინებით გაიძახით. „გამგეობამ
ისინი უღროდ დასვა ბრალდებუ-
ლის სკამზე“, ამბობთ თქვენ-
ამ სიტუაციისთვის კი სახელს ვერ ვბო-
ლოდ და სასაცილო მდგომარეობა.
თქვენ გაიძახით: „რა უფადო ის
რწმულიყო, სადაც ნათქვამია—
მოეხსნას იქვი იმ ჰირთ (იგულ. გა-
სული ჯგუფი, დ.), რომელიც თა-
ვის თავს იტყ-მოტილით სთელი-
დნო?“ განა ეს რწმულიყო იმის
მხედვებელი არ არის, რომ სათვი-
სტომო, როგორც ერთეული, არა-
ეთარი ბრალს არა გდებდით თქვენ?
სათვისტომოს თავიდანვე არა სურ-
და ამ ინციდენტის გარჩევა, რად-
განაც მას კერძო ხასიათი ჰქონდა,
ეწინააღმდეგებოდა სათვისტომოს
მიერ დასახულ მიზნებს, მაგრამ ამას
მაინც მოითხოვდით და ბოლოდღე
საქმე მაინც ვერ მიიყვანეთ, მიკ-
ვირს, რა ძალით უმისაძილებდით
სათვისტომოს, როგორც ერთე-
ულს, და მის გამგეობას უცნაური
ეპიტეტებით? რათ ახვევთ სათვი-
სტომოს მისი ერთი-ორი წევრის
აზრს, ან და ჯგუფისა? აქ რა შუა-
შია იმ სათვისტომო? მართლდება იმ
ამხანაგის სიტყვა, რომელმაც სთქვა
ჯგუფის შესახებ: „მე მავიკრებს
მითი უაზრო მოქმედება, უტყატო-
კობა; ისინი შეურაცხყოფილი იყ-
ვნენ ეპატრინოსლავის ქუჩაზე ვი-
ლატებისგან, ან და ერთი ორი
სათვისტომოს წევრისგან, და ამა-
ში ბრალს სდებენ სათვისტომოს,
როგორც ერთეულს. სწორეთ ეს
რწმულიყო და დავანახებთ თქვენ
მოქმედების ნიშნულსადას. კარ-
გათ ჩაუვიკრით. გაითვალისწინეთ
პრინციპები კოლექტიურ ორგა-
ნიზაციისა. კოლექტიურ ორგა-
ნიზაციის თავის დასახებლად არის
მიზნები შესაწინარებელი და შეე-
წყინებელი. შემდეგ, ეტება რა
კომისიას, დასძინს: „ის თავიდანვე
გამომამიქელი“ კი არ გამოსწვე-
ბრალდებისათვის მკითხველი სა-
ბუთის მოთხოვს, მაგრამ ამაღ.
ის დიდის ავტორიტეტით გარწმუ-
ნეთ, რომ ეს „ხალხმებზე დამ-
ოქტოლო“. ფაქტები, ბ. შხ-ლი?
ეგებ იმას აუღელვებიახართ, რომ
გამომამიქლებმა „ზოვიკრეთი“ უ-
ხერხულ მდგომარეობაში ჩაყენაო?
კომისიამ, „ქაიქველ ს“ ავტორე-
ბის აღმოსაწინათ არა მისატოვებელ
საშვლებას მიმართაო, ე. ი. ჩხ-
რებს, ამბობთ თქვენ. დიხ, მაგრამ
ეს ზომა სათვისტომოს კრებაზე და-
გმობილი იქნა. ბ. შხ-ლია კი
დაპირა ბუკი და ნაღარა, რომ გამ-
გეობა სდებოდა. საქმეც იმაშია ბ.
შხ-ლი, რომ გამგეობა და სათვი-
სტომო აქ არაფერ შუაშია. ის კრ-
ება, რომელზედაც აირჩიეს კომისია,
იყო სათვისტომოს კრება, არა-
მდღე კერძო. ეს თქვენ კარგად მო-
გესწინებთ, მაგრამ... მაგრამ არ
მივირს რათ დაეკრით ფაქტის
გადამახინება. ყველა ამეგის შე-
მდეგ გაიძახით: უნუგეო და დამა-
ფიქრებელია ჩვენი სტუდენტობის
უშეტსობის დღევანდელი მდგომარ-
ეობათ. გეთანხმებით, მართალი
ხართ. თქვენის აზრით, ბ. შხ-ლი,
სათვისტომოს შეეძლო ქორები
სათავიწვიე მოეგო და განხეთილე-
ბაც აეცდინა, მაგრამ ეს ასე არ
მოხდო. მე კარგათ მახსოვს ის
კრება, რომელზედაც სათვისტომოს
წევრები მოითხოვდნ, რომ სათვი-
სტომოში არ უნდა ჰქონდეს აღ-
ნა ანეთ კერძო კითხვის. სათვი-
სტომოს მისწრაფებანი, როგორც
კულტურულ-ეკონომიურ ორგანი-
ზაციის, სულ სხვაა. ჯგუფმა კი
დაქინებით მოითხოვა გარჩევა ამ
ინციდენტის სათვისტომოში და
თავის სულ-წასულობის მერ-

ხებით ბოლომდის ვერც მისაწვი-
მინა. სწორედ იმ დროს, როდესაც
ეს სათვისტომოს უნდოდა კონკრე-
ტიულად დაესვა საკითხი და გამო-
ეტანა თავისი შეხედულება, ერ-
თმა მითგანმა, ბოლომდ მორე-
ულმა ყოველად დაუსაბუთებელი
სიტყვა წარმოუსთქვა და გავიდა სა-
თვისტომოდან. მას **გამოუდგენ
უკან სხვებიც.** ჩაუვიკრით ამ უტყ-
ტიკობას და გიხსენეთ სათვისტო-
მოს მიზნები. რატომ ხელი არ შე-
უწყვეთ საქმის გამოძიებას? ჯგუ-
ფის ყურადღებას მივაქციე სათვის-
ტომოს რწმულიყო მისი მერ-
ტის იმ ალაგს, სადაც ნათქვამია:
„...სათვისტომო თხოვლობს გა-
სული ჯგუფისგან თავის გასვლის
წერილობით დასაბუთებას და სხვ...“
დასასრულ, არ შემძლია ბ. შხ-ლის
არ ვერჩიო შემდეგ: ფაქტებს ნუ
ამხინჯებთ იმ შემთხვევაშიც, თუ
ეს გაიღვილებთ მისთვის მიღწევის,
ვინაიდან ასეთი დამახინება გამომ-
ვლადდება, თუ ამას მოინდობებს მო-
წინააღმდეგე და იშვოვის ამისთვის
დროს.

**„პრიკაზის“ სოფლად გო-
პალეთა საპურადგებო**

(წერილი მრავალმხის მიმართ)
თავდა-ანბანების მორგება კრებამ
იშვამდგომლა ნამესტინკისა და ფი-
ნანსთა მინისტრის წინაშე და დანიშ-
ნა ცალკე კომისია სხვა და სხვა უწ-
ყვებათ წარმომადგენლებისა აქაურ
სახელმწიფო ბანკის გამგის კამერგე-
რის ზეზობარაზის თაგმჯდომარეო-
ბით. ამ კომისიამ უნდა გამოარჩიოს,
რა მდგომარეობაშია დღეს ოლესკე
„პრიკაზ“-ში დაგირავებული სოფლის
მამულები და მოაწეს-რიგოს ამ გირა-
ობის საქმე. ბ-ნ ზეზობარაზის კომი-
სის უკვე რამდენიმე კრება ჰქონდა
და ცნობაში მოიყვანა სიბიბ სოფ-
ლის დაგირავებულ მამულებისა 1887
წლიდან დაწყებული, ამ დღებში კო-
მისია ამ ძველ სიბიბს და მამულების აღ-
წერას დაუწვავინს სამზორო კომისი-
ებს, რომელიც ადგილობრივ დაიწ-
ყებს მუშაობას.

სამაზორო კომისიაში თაგმჯდომარედ
იქნება გადასახადების ინსპექტორი,
წევრებად—მომრიგებელი შუა-კაცი,
ავგერი მიწათ-მოწყობისა და მიწათ-
მოქმედების გამგეობისა და წარმომა-
დგენელი თავდა-ანბანებისა.
ამ კომისიამ ადგილობრივ უნდა გა-
ითვალისწინოს და გარკვეული ძველ
აღწერათა მიხედვით, რა იყო დაგირ-
ავებული „პრიკაზში“, ცნობაში მო-
იყვანოს დღევანდელი (დგომარეობა
ამ გირაობისა, თუ რა შემოსავალი
შემოაქვს, აქ ჰქონს, რაოდენად არის
დაულოანებელი და სხვ.

შემდეგ სამზორო კომისიის ნამუ-
შევარი და გამომარკვევი წარედინე-
ბა ბ-ნ ზეზობარაზის საკუთრივო
კომისიის, რომელიც თავის აზრს გა-
მოსთქვამს ამა თუ იმ გირაოს შესა-
ხებ. შემდეგ კი, უნდა ვიფიქროთ,
„შუაზობარაზისა იქნება აღმრული ფი-
ნანსთა მინისტრის წინაშე, რომ ეკ-
ვირაობი „პრიკაზისა“ გადაეცეს ტუი-
ლისის სახელმწიფო საადგო-მამულო
ბანკს და იმან განავოს მათი საქმე თა-
ნამად თავის შესდებისა.

რაკი საკულებელია, რომ ეს ასე
იქნება, მეტად არ მიგვანიათ გავა-
ფრთხილოთ ისინი, ვინც ამისთანა სა-
ქმეში ჩამბული, მიმპართან ბ-ნთა გა-
დასახადების ინსპექტორებს და იმთ-
გან შეიტყობთ, რომის შეუდგება სა-
მზორო კომისია მუშაობას, ძველ სა-
აღწერათა განხილვის და დაგირავე-
ბულ მამულების შეფასების და თვი-
თე იზრუნო, რომ დანადგირებობი,
ზედ-მიწვევით იქმნას გამოკვეთილი
ძველი აღწერანი, მიჯნები სახანავ-
თობისა და ტყე-მინდვრისა და ისიც,
თუ რა შემოატრდეს დღეს იმ მამულებსა.
თ. დამ. აქ-მე ჩალოცავილი.

უცხოეთი

ქალთა უნივერსიტეტი იაპონიაში
იაპონიაში სხალხს განათლების სა-
ქმე სხალხადათ კარგად არის დაე-
ნებული, მაგრამ მეტად სუფრადე-
ბა ქალთა უნივერსიტეტი ტოკიოში.
ეს უნივერსიტეტი ბევრად განსხვავ-
ებს ეგვიპტის ქალთა უნივერსიტე-
ტსა და სხვას. სხალხს შესაძლებელ-
ბულია ცხოვრებასთან, ამაინის ხალ-
ხის სხვადგურ ვითარებასთან. ამა-
ნეუბის შეხედულებით ქალები კარგი
მეუღლე და დედაბი უნდა იყვნენ. ამა-
ტაქადას, რომ უმაღლეს სსწავლე-
ბედაც, სსუაქვას და სხალხს დასა-

